

Sunday Service (27 September 2026)

Glory to God; Father, Son and Holy Spirit:
as in the beginning, so now, and for ever. Amen.

Grant, O merciful God,
that your people may have that mind that was in Christ Jesus,
who emptied himself, and took the form of a servant,
and in humility became obedient even to death.
For you have highly exalted him
and bestowed on him the name
that is above every name, Jesus Christ, the Lord;
who lives and reigns with you and the Holy Spirit,
one God, in everlasting glory. **Amen.**

Matthew 21:23-32

When he entered the temple, the chief priests and the elders of the people came to him as he was teaching, and said, "By what authority are you doing these things, and who gave you this authority?" Jesus said to them, "I will also ask you one question; if you tell me the answer, then I will also tell you by what authority I do these things.
A man had two sons; he went to the first and said, 'Son, go and work in the vineyard today.' He answered, 'I will not'; but later he changed his mind and went. The father went to the second and said the same; and he answered, 'I go, sir'; but he did not go. Which of the two did the will of his father?" They said, "The first." Jesus said to them, "Truly I tell you, the tax collectors and the prostitutes are going into the kingdom of God ahead of you. For John came to you in the way of righteousness and you did not believe him, but the tax collectors and the prostitutes believed him; and even after you saw it, you did not change your minds and believe him.

In this parable, Jesus tells the story of a father with two sons. He asks both to go work in the vineyard. The first son says, "I will not," but later changes his mind and goes. The second son says, "I go, sir," but does not go. Jesus then asks, "Which of the two did the will of the father?" The answer is clear: the one who actually went and worked, even though he first refused. This story reminds us that obedience is not just about words, it is about actions. It is not enough to say the right things or make good promises. God is looking for hearts that are willing to turn around, to change direction, and to follow through. The son who at first refused but later obeyed is like those who may have lived sinful or rebellious lives but have repented and chosen to follow God.

Jesus told this parable to the religious leaders of the time, those who were respected for their knowledge and outward piety. But many of them did not believe or repent when John the Baptist came preaching righteousness. Meanwhile, tax collectors and prostitutes, those considered outcasts, believed John and changed their lives. Jesus points out the irony: those who were expected to obey God did not, while those who seemed far from God responded with repentance and faith.

As seafarers, you may come from different paths and experiences. Some of you may have known God for many years. Others may just now be seeking Him. This parable tells us it is never too late to say yes to God with our lives. Even if we have made mistakes, even if we have turned away in the past, today we can still respond to His call. God is not looking for perfect words, He is looking for a heart that says, "I will go," and then actually goes.

Life at sea teaches us that words alone do not get the job done. Promises mean little if they are not backed up by action. The same is true in our walk with God. When we say we follow Jesus, we are called to live it out - in our work, our words, our relationships, and our decisions. It may mean forgiving someone who wronged us, helping a shipmate in need, praying for our families back home, or simply choosing honesty and kindness every day.

The good news of this parable is that God's grace is wide enough to include all of us. Whether we've been like the son who said "no" at first or the one who said "yes" but fell short, God gives us the chance to respond again. He is patient, loving, and ready to welcome us into His vineyard.

So let us not be content with empty promises. Let us live our faith. Let our actions show that we belong to Christ. And if we have failed in the past, let today be a new beginning. God does not hold our past against us when we come to Him with sincere hearts. He is always ready to restore, renew, and send us out again to do His work in the world.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Heavenly Father, thank You for Your mercy and patience with us. Help us to be like the son who turned around and obeyed. Teach us to follow You not just in words, but in action. As we work at sea, guide our steps, our decisions, and our hearts. Give us strength to do what is right, even when it is hard. Bless our families and children while we are far from home. Keep them safe and fill their lives with peace. May our lives reflect Your love wherever we go. And when we fall short, give us grace to try again. Thank You for never giving up on us. In Jesus' name, **Amen.**

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Sunday Service (27 September 2026)

Luwalhati sa Diyos, Ama, Anak, at Banal na Espiritu:

Noon, ngayon, at magpakailanman. Amen.

Ipagkaloob mo, O mahabaging Diyos, na ang iyong bayan ay magkaroon ng pag-iisip na na kay Cristo Jesus, na naghubad sa kanyang sarili, at nag-anyong alipin, at sa kababaang-loob ay naging masunurin hanggang kamatayan. Sapagkat siya'y iyong itinaas at ipinagkaloob sa kanya ang pangalang higit sa lahat ng pangalan, si Hesukristo, ang Panginoon; na nabubuhay at naghahari kasama mo at ng Espiritu Santo, iisang Diyos, sa walang hanggang kaluwalhatian. **Amen.**

Matthew 21:23-32

23. At pagpasok niya sa templo, ay nagsilapit sa kaniya ang mga pangulong saserdote at ang matatanda sa bayan, samantalang siya'y nagtuturo, at nangagsabi, Sa anong kapamahalaan ginagawa mo ang mga bagay na ito? at sino ang sa iyo'y nagbigay ng kapamahalaang ito?

24. At sumagot si Jesus at sa kanila'y sinabi, Tatanungin ko rin naman kayo ng isang tanong, na kung inyong sasabihin sa akin, ay sasabihin ko naman sa inyo kung sa anong kapamahalaan ginagawa ko ang mga bagay na ito.

28. Datapuwa't ano sa akala ninyo? Isang taong may dalawang anak; at lumapit siya sa una, at sinabi, Anak, pumaroon at gumawa ka ngayon sa ubasan. 29 At sinagot niya at sinabi, Ayaw ko: datapuwa't nagsisi siya pagkatapos, at naparoon. 30. At siya'y lumapit sa ikalawa, at gayon din ang sinabi. At sumagot siya at sinabi, Ginoo, ako'y paroroon: at hindi naparoon.

31. Alin бага sa dalawa ang gumanap ng kalooban ng kaniyang ama? Sinabi nila, Ang una. Sinabi sa kanila ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na ang mga maniningil ng buwis at ang mga patutot ay nangauuna sa inyo ng pagpasok sa kaharian ng Dios.

32. Sapagka't naparito si Juan sa inyo sa daan ng katuwiran, at hindi ninyo siya pinaniwalaan; datapuwa't pinaniwalaan siya ng mga maniningil ng buwis at ng mga patutot: at kayo, sa pagkakita ninyo nito, ay hindi man kayo nangagsisi pagkatapos, upang kayo'y magsipaniwala sa kaniya.

Sa talinghagang ito, isinalaysay ni Hesus ang kuwento ng isang ama na may dalawang anak na lalaki. Hiniling niya sa kanilang dalawa na magtrabaho sa ubasan. Sinabi ng unang anak, "Ayaw ko," ngunit kalaunan ay nagbago ang kanyang isip at umalis. Sinabi ng pangalawang anak, "Aalis ako, ginoo," ngunit hindi pumunta. Pagkatapos ay nagtanong si Hesus, "Sino sa dalawa ang sumunod sa kalooban ng ama?" Malinaw ang sagot: ang isa na talagang pumunta at nagtrabaho, kahit na tumanggi siya noong una. Ipinapaalala sa atin ng kuwentong ito na ang pagsunod ay hindi lamang tungkol sa mga salita, ito ay tungkol sa mga gawa. Hindi sapat ang pagsasabi ng mga tamang bagay o paggawa ng mabubuting pangako. Naghahanap ang Diyos ng mga pusong handang magbago ng landas, magbago ng direksyon, at sumunod. Ang anak na noong una ay tumanggi ngunit kalaunan ay sumunod ay katulad ng mga maaaring namuhay nang makasalanan o rebelde ngunit nagsisi at piniling sumunod sa Diyos.

Isinalaysay ni Hesus ang talinghagang ito sa mga pinuno ng relihiyon noong panahong iyon, yaong mga iginagalang dahil sa kanilang kaalaman at panlabas na kabanalan.

Ngunit marami sa kanila ang hindi naniwala o nagsisi nang dumating si Juan Bautista na nangangaral ng katuwiran. Samantala, ang mga maniningil ng buwis at mga patutot, yaong mga itinuturing na itinakwil, ay naniwala kay Juan at nagbago ng kanilang buhay. Itinuro ni Hesus ang kabalintunaan: yaong mga inaasahang susunod sa Diyos ay hindi sumunod, habang yaong mga tila malayo sa Diyos ay tumugon nang may pagsisisi at pananampalataya.

Bilang mga marino, maaaring nagmula kayo sa iba't ibang landas at karanasan. Ang ilan sa inyo ay maaaring matagal nang nakakilala sa Diyos. Ang iba naman ay maaaring ngayon pa lamang naghahanap sa Kanya. Sinasabi sa atin ng talinghagang ito na hindi pa huli ang lahat para sabihing oo sa Diyos gamit ang ating buhay. Kahit na nagkamali tayo, kahit na tumalikod tayo noon, ngayon ay maaari pa rin tayong tumugon sa Kanyang tawag. Hindi naghahanap ang Diyos ng mga perpektong salita, hinahanap Niya ang isang pusong nagsasabing, "Ako'y aalis," at pagkatapos ay talagang aalis.

Itinuturo sa atin ng buhay sa dagat na ang mga salita lamang ay hindi makakamit ang layunin. Walang gaanong kahulugan ang mga pangako kung hindi ito susuportahan ng gawa. Ganito rin ang totoo sa ating paglakad kasama ang Diyos. Kapag sinasabi nating sinusunod natin si Hesus, tinatawag tayo upang isabuhay ito - sa ating trabaho, sa ating mga salita, sa ating mga relasyon, at sa ating mga desisyon. Maaaring mangahulugan ito ng pagpapatawad sa isang taong nagkasala sa atin, pagtulong sa isang kasamahan sa barko na nangangailangan, pagdarasal para sa ating mga pamilya sa ating bayan, o simpleng pagpili ng katapatan at kabaitan araw-araw.

Ang magandang balita ng talinghagang ito ay ang biyaya ng Diyos ay sapat na malawak upang maisama tayong lahat. Maging tayo man ay katulad ng anak na nagsabing "hindi" noong una o ng nagsabing "oo" ngunit nabigo, binibigyan tayo ng Diyos ng pagkakataong tumugon muli. Siya ay matiyaga, mapagmahal, at handang tanggapin tayo sa Kanyang ubasan.

Kaya't huwag tayong makuntento sa mga pangakong walang kabuluhan. Ipamuhay natin ang ating pananampalataya. Ipakita ng ating mga kilos na tayo'y kay Cristo. At kung tayo'y nabigo noon, hayaan nating ang araw na ito ay maging isang bagong simula. Hindi tayo pinagsisisihan ng Diyos kapag lumalapit tayo sa Kanya nang may taos-pusong puso. Siya ay laging handang magpanumbalik, magpanibago, at muling ipadala tayo upang gawin ang Kanyang gawain sa mundo.

**Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat,
lumikha ng langit at lupa.**

**Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating
Panginoon,**

**na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng
birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus,
namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.**

**sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit,
at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang
hatulan ang mga buhay at ang mga patay.**

**Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa
pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa**

**muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan.
Amen.**

(Panalangin ng Marino)

Ama sa Langit, salamat sa Iyong awa at pagtitiis sa amin. Tulungan Mo kaming maging katulad ng anak na tumalikod at sumunod. Turuan Mo kaming sumunod sa Iyo hindi lamang sa salita, kundi sa gawa. Habang nagtatrabaho kami sa dagat, gabayan Mo ang aming mga hakbang, ang aming mga desisyon, at ang aming mga puso. Bigyan Mo kami ng lakas upang gawin ang tama, kahit na mahirap. Pagpalain Mo ang aming mga pamilya at mga anak habang kami ay malayo sa aming tahanan. Panatilihin silang ligtas at punuin Mo ang kanilang mga buhay ng kapayapaan. Nawa'y maipakita sa aming buhay ang Iyong pagmamahal saanman kami magpunta. At kapag kami ay nagkukulang, bigyan Mo kami ng biyaya upang sumubok muli. Salamat sa hindi Mo kailanman pagsuko sa amin. Sa pangalan ni Hesus, **Amen.**

**Ama namin, na nasa langit,
sambahin nawa ang pangalan Mo.
Dumating nawa ang kaharian Mo.
Masunod nawa ang kalooban Mo, dito sa lupa gaya sa langit.**

**Bigyan Mo kami ngayon ng aming kakanin sa araw-araw.
Patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan,
gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkakasala sa amin. At huwag Mo kaming ipahintulot sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa kasamaan.**

**Sapagkat sa Iyo ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian,
magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikipagkaisa ng Espiritu Santo ay sumaatin nawa lahat magpakailanman. **Amen.**